

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010566
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218010566.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného B. C., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 31.01.2019, č.k. 2Nt/26/2018-27, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 28. marca 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného B. C., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného B. C. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Komárno z 11.09.2014, sp.zn. 3T/62/2014, právoplatným 22.09.2014, pretože nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne.

Uviedol v nej, že sťažnosť podáva na základe § 189 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku pre nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia. Domáha sa zrušenia napadnutého uznesenia, aby podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku nadriadený súd vo veci rozhodol sám alebo podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V sťažnosti namietal, že jeho návrh na povolenie obnovy konania smeroval proti výroku o treste uloženého vyššie označeným rozsudkom tvrdiac, že existuje nový dôkaz, ktorý pre súd v čase rozhodnutia o treste bol neznámy, sám osebe môže odôvodniť iné, a to priaznivejšie rozhodnutie o treste, než mu bol uložený.

Uvedeným novým dôkazom, je trestný rozkaz Okresného súdu Komárno zo 04.08.2014, č.k. 2T/77/2014-97, právoplatný 04.09.2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so (zaradením do ústavu so) stredným stupňom stráženia.

Nesúhlasí s názorom súdu I. stupňa, podľa ktorého § 394 odsek 1 Trestného poriadku pre naplnenie podmienky pre povolenie obnovy konania predpokladá predloženie nových skutočností alebo dôkazov, ktoré môžu odôvodniť iné rozhodnutie iba o vine, a pochybenie súdu v tom, že uložil zákonný trest, by malo byť napravené v dovolacom konaní. V tejto súvislosti poukázal na celé znenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Tvrdí, že súd I. stupňa nepostupoval správne a pochybil, keď pri rozhodovaní o treste, jeho druhu a výmere nerešpektoval základné zásady ukladania trestov, pretože nepostupoval v zmysle § 42 Trestného zákona, teda nezrušil uvedený trestný rozkaz a neukladal súhrnný trest, a toto pochybenie je možné napraviť v obnovenom konaní.

Tým, že mu v posudzovanej veci nebol uložený súhrnný trest aj za súčasného zrušenia odsúdenia v danej inej trestnej veci, takto uložený trest odsúdenému bol uložený v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a, a uložený trest je v zrejmom rozpore s účelom trestu. Takýmto postupom súdu došlo k porušeniu mu Ústavou garantovaného práva na spravodlivý proces a na zákonný trest. Zdôraznil, že súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel' v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t.j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný. Obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý je nezákonný, neprimeraný.

S poukazom na uvedené v danom prípade sú splnené zákonné podmienky podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku pre povolenie obnovy konania.

Navrhol preto zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo (okrem iného aj) právoplatným rozsudkom, sa povolí ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom zákonom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr súdu známe. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci a v prípade uznania viny vo vzťahu k otázke trestu môžu mať vplyv na posúdenie závažnosti činu alebo pomerov páchatel'a.

Ako z uvedeného vyplýva, inštitút obnovy konania je zákonom určený ako mimoriadny opravný prostriedok na nápravu skutkových chýb, nie právnych, majúc v tomto zmysle na zreteli aj absenciu takých dôkazov v pôvodnom konaní, ktoré v tom čase objektívne existovali, avšak v pôvodnom konaní konajúci súd o nich z akýchkoľvek dôvodov nemal vedomosť a preto ich nezohľadnil pri rozhodovaní, pričom ak by tieto dôkazy súdu boli známe s dôvodným predpokladom by viedli k inému rozhodnutiu či už vo výroku o vine alebo treste. Vo vzťahu k výroku o treste musí ísť o skutkové okolnosti, nie právne skutočnosti majúce vplyv na posúdenie závažnosti činu a pomerov páchatel'a.

V posudzovanom prípade sa odvolateľ - odsúdený prostredníctvom návrhu na povolenie obnovy konania domáhal nápravy nezákonnosti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Komárno z 11.09.2014, č.k. 3T/62/2014-160, ktorá mala spočívať v tom, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody aj za trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený trestným rozkazom identického súdu zo 04.08.2014, č.k. 2T/77/2014-97, (v tom čase obvinenému) doručeným 13.08.2014 a právoplatným 04.09.2014, teda za zbíhajúcu sa trestnú činnosť mu mal byť uložený preň priaznivejší jeden (súhrnný) trest namiesto dvoch samostatných trestov.

Ako však správne súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia naznačil, na nápravu pre právne chyby nezákonne uloženého trestu je Trestným poriadkom určený iný mimoriadny opravný prostriedok

- dovolanie (§ 368 a nasl.) a odsúdeným namietanú nesprávnosť rozsudku, ktorý napadol nesprávne návrhom na povolenie obnovy konania, možno dosiahnuť len týmto inštitútom, pretože odsúdený sa v skutočnosti domáha nápravy porušenia ustanovenia § 42 Trestného zákona (o súhrnnom treste), ktorý mal byť, avšak nesprávne nebol aplikovaný pri ukladaní mu trestu, teda domáha sa porušenia tohto hmotnoprávneho zákonného ustanovenia v zmysle § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku.

Bez relevancie je pritom, či táto namietaná nezákonnosť výroku o treste mala svoj podklad v nevedomosti konajúceho súdu v pôvodnom konaní o existencii skoršieho právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia, ktorá by odôvodňovala posúdenie či vo vzťahu k nemu prichádza do úvahy uloženie odsúdenému súhrnnému trestu, pretože existencia takéhoto skoršieho súdneho rozhodnutia je právnou skutočnosťou, ktorú nemožno subsumovať pod skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 Trestného poriadku, ktorý má v odseku 1 na zreteli také skutkové okolnosti skôr neznáme, ktoré sa týkajú závažnosti činu alebo pomerov páchatel'a, ktoré by (okrem iného) mohli odôvodňovať aj iné rozhodnutie o treste.

Skoršie odsudzujúce právoplatné súdne rozhodnutie preto, bez ohľadu na dôvodnosť odsúdeným predloženej argumentácie k otázke súhrnného trestu, ako nový dokaz a na jeho podklade novú skutočnosť súdu skôr neznámu majúcu vplyv na výrok o treste napadnutého rozsudku v pôvodnom konaní, pre povolenie obnovy konania nemožno akceptovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené, hoci súd I. stupňa sčasti nesprávne argumentuje na strane 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia, že nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme sa týkajú len výroku o vine a následne nadbytočne (vzhľadom na absenciu akejkoľvek novej skutočnosti alebo dôkazu) rozvíja úvahy o primeranosti trestu uloženého odsúdenému v pôvodnom konaní, napokon správne návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, pretože neboli zistené v posudzovanom prípade podmienky obnovy konania v intenciách § 394 Trestného poriadku.

Nadriadený súd z vyššie uvedených dôvodov sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.